

efterstaaende Skrivelse fra Registreringskontoret. Det maa herefter anses for umuligt at opnaa legal Bestyttelse i England for et saadant fælles Statsmærke, og dette vilde da snarest være udsat for Misbrug, som vilde gjøre Ondt værre. Det samme gjælder en i Udvalget fremsat Plan om Anvendelse af et fælles dansk Fragtmærke for Smør med ensartet Fragt (Frimærkesystemet) for Jernbaner og Dampskibe.

Naar Udvalget i alt Fald for Tiden har troet at maatte frasælde disse Forslag, vil man saa meget mere anbefale at gjøre et Forsøg med et i dansk Interesse udøvet Tilsyn paa de vigtigste engelske Pladser, et Tilsyn, der burde omfatte saavidt muligt baade Indførselen fra Danmark og andre Lande og meget vel vilde kunne udstrækkes til at varetage den danske Smørhandels Interesser i Almindelighed. Vi have set, hvorledes en jagtlyndig Udsending fra Danmark har kunnet paagribe og foranledige standsset de hollandske Bdragerier med danske Smørmærker ved Indførsel over Parkeston. En saadan Virksomhed burde fortsættes stadig og være for Englænderne et levende Vidnesbyrd om, at vi herfra ikke styr nogen Anstrengelse for at værne om dansk Vares Ægthed. En saadan Agent maatte være forsynet med Midler til at foretage kemiske og mikroskopiske Undersøgelser gratis for enhver engelsk Modtager af Smør under dansk Navn, og denne Afgang til Kontrol i England vil være en yderligere Garanti mod Førfalskninger her hjemme fra, som saaledes vare dobbelt udsatte for at blive paagrebne og strengt straffede. Det er en Selvsølge, at saadanne danske Agenter ikke vilde kunne faae anden Mhyndighed end den som de selv vilde kunne erhverve dem hos det engelske Publikum og ved en loyal Samvirken med de engelske Autoriteter. Det vil derfor for en stor Del afhænge af et Forsøg og Valget af dertil velegnede Kræfter, om denne Institution skal kunne hævde sin Plads og svare til sit Diemed. De to vigtigste Pladser er foreløbig Parkeston (London) og

Newcastle, hvorfra Agenterne dog vilde kunne udstrække Virksomheden ved jævnlig Rejser til andre Havne.

Siden kunde man gaa videre og anfætte flere f. Ex. i Hull og Veith. Udvalget foreslaar at indfætte den fornødne Bemyndigelse herom i Lovforslaget.

Man vil formentlig herved have gjort, hvad der fra dansk Side kan gjøres for at værges vort engelske Smørmarked mod Førfalskningerens Fare.

Ved forskjellige Foranstaltninger til Forbedring af Transporten vil der kunne udrettes ikke Lidet for at støtte det danske Smør i dets virkelige Konkurrence med de fine franske og engelske Smørjorter. Forslag herom vil ad anden Vej komme til at foreligge Rigsdagen i denne Samling, og vi skulle ikke her nærmere berøre dette.

Medens Hensynet til det udenlandske Marked var det alt overveiende Diemed for Loven af 1885, gaar det nu foreliggende Lovforslag væsentlig videre; Motiverne angiver det mere omfattende Formaal at træffe „mere betryggende Foranstaltninger imod, at Kunstsmørret indtrænger sig i Smørrets Plads som Mæringsmiddel og Handelsvare“, og Hensynet til de Interesser, der nytte sig til Smørforbruget her hjemme, stilles i første Række. Dette kan forsaavidt være berettiget, som Hjemmeforbruget af Smør kan anslaaes til 2 à 3 Gange saa meget, som der udføres, og af Hjemmeforbruget gaar vistnok mindst Halvdelen gennem Handelen.

Ved Overveielser af, hvorvidt det vil være rigtigt at give en ny Lov en saa væsentlig videregaaende Rækkevidde, vil mange Hensyn være at tage i Betragtning. Hvad først Smørproducenterne angaar, saa er der til Udvalget indkommet et stort Antal Adresser fra en Mængde Landbosforeninger, der gennemgaaende stiller sig paa det hidtidige Synspunkt, at værne dansk Smørs Anseelse paa det udenlandske Marked. De samvirkende Landbosforeninger i Sjællands Stift udtaler udtrykkelig, at „hvad der er Hovedsagen for